

Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике
Број: 011-00-163/2024-02
27. новембар 2024. године
Влајковићева 10
Београд

МИНИСТАРСТВО ИНФОРМИСАЊА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА

БЕОГРАД
Немањина 22-26

У вези са вашим дописом број: 003083634 2024 13460 004 007 000 001 од 8. новембра 2024. године којим сте Републичком секретаријату за јавне политике (у даљем тексту: Секретаријат) доставили 12. децембра 2024. године на мишљење Нацрт закона о поштанским услугама, са пратећим материјалом и допуном истог од 26. новембра 2024. године, обавештавамо вас о следећем:

Члан 64. став 4. Нацрта закона предвиђа да је регулатор дужан да о уредном захтеву за издавање дозволе за обављање универзалне поштанске услуге одлучи у року од 90 дана од дана подношења захтева, а уредност захтева се цени у складу са законом којим се уређује општи управни поступак, док став 5. истог члана предвиђа да се рок из става 4. овог члана може додатно продужити на период од 30 дана у изузетним случајевима који се односе на обимност и комплексност предмета одлучивања.

Сматрамо да је рок за одлучивање по захтеву за издавање дозволе за обављање универзалне поштанске услуге из става 4. овог члана Нацрта закона потребно ускладити са чланом 145. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС”, бр. 18/16, 95/18 – аутентично тумачење и 2/23 – УС, у даљем тексту: ЗУП) који предвиђа да кад је поступак покренут по захтеву странке или по службеној дужности, а у интересу странке и када се о управној ствари одлучује у поступку непосредног одлучивања, орган је дужан да изда решење најкасније у року од 30 дана од покретања поступка.

Такође сматрамо и да је *став 5.* истог члана Нацрта закона потребно *обрисати*, с обзиром да ЗУП не предвиђа могућност за продужење рокова из члана 145. став 1 и 2. ЗУПа али и из разлога јер је тешко проценити у којим случајевима би било целисходно рок за одлучивање по захтеву за издавање дозволе за обављање универзалне поштанске услуге продужити за још 30 додатних дана, због обимности и комплексности предмета.

Слична примедба се односи на члан 78. став 5. Нацрта закона који предвиђа да уколико спор не може бити решен споразумно, Регулатор, најкасније у року од 90 дана од дана покретања поступка из става 3. овог члана, доноси одлуку на основу изведених доказа (достављене документације, прикупљених изјава страна у спору и др.), по правилу, без спровођења усмене расправе, као и да Регулатор образложену одлуку доставља подносиоцу приговора и поштанском оператору.

Стога, сугеришемо да је уместо рока од 90 дана потребно прописати (примерен) рок од 60 дана за решавање спора, у складу са чланом 145. став 3. ЗУПа, с обзиром на изузетну могућност спровођења усмене јавне расправе, а све у циљу ефикаснијег спровођења поступка у интересу подносиоца приговора, с обзиром се да у овом поступку одлучује по правилима управног поступка.

Имајући у виду све наведено, сматрамо да је у погледу садржине наведених одредби Нацрта закона које предвиђају рокове за управно одлучивање, потребно прибавити мишљење и од стране Министарства државе управе и локалне самоуправе.

Члан 75. Нацрта закона предвиђа да у случајевима оштећења или умањења поштанске пошиљке, корисник или овлашћено лице може изјавити рекламацију поштанском оператору најкасније наредног радног дана од дана уручења пошиљке.

Сматрамо да је наведени законски рок, који је у прописан у интересу грађана и привреде, *прекратак* и да би требало, у циљу боље правне заштите, требало да буде нешто дужи (нпр. три или пет дана), имајући у виду да уколико корисник не поднесе рекламацију у предвиђеном законском (преклузивном) року губи право на новчану накнаду штете коју би могао да оствари по одредбама овог закона.

Члан 79. став 9. Нацрта закона предвиђа да се индиректна штета или измакла добит не узима у обзир приликом обрачуна накнаде штете.

Мишљења смо да је у предложеној законској одредби потребно *обрисати* или пак *прецизирати*.

Наведену примедбу истичемо из разлога јер је предметна одредба Нацрта закона, која је идентична члану 83. став 4, важећег Закону о поштанским услугама („Службени гласник РС“ број 77/19) у директној супротности са општим прописима о накнади штете, с обзиром да императивна одредба члана 189. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ”, бр. 29/78, 39 19/85, 45/89 – УСЈ, 57/89, „Службени лист СРЈ”, број 31/93, „Службени гласник РС“ и број 18/20) предвиђа да оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду *измакле* користи. Стога, сваки субјект има право да тражи накнаду целокупне штете у судском поступку (укључујући и измаклу добит), наравно уколико такву штету на суду и докаже да је претрпео. Уколико је пак интенција предлагача била да се оваквом предложеном одредбом лимитира основ за накнаду штете која се може тражити искључиво у вансудском поступку који се спроводи по приговору оштећеног лица у поступку код поштанског оператора или у поступку који се спроводи пред Регулатором (у смислу важења овог закона), онда је то неопходно изричито и прецизирати у овој одредби. У противном, предложеној одредби потребно је брисати из разлога како би се у пракси спречиле потенцијалне нејасноће око тумачења ове одредбе у погледу обима права на накнаду штете оштећеног правног или физичког лица, то јест да ли ово лице има право да тражи пред судом накнаду целокупне материјалне штете коју претрпи (укључујући и измаклу корист). На основу свега наведеног, сматрамо да је у погледу садржине ове одредбе потребно прибавити и мишљење Министарства правде.

У наставку мишљења указујемо на недостатке Извештаја о спроведеној анализи ефеката.

Секретаријат позива предлагача, да убудуће Извештај о спроведеној анализи ефеката прописа израђује тако да садржи одговоре на питања из прилога 2 – 10. Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Службени гласник РС“, број 8/19, у даљем тексту: Уредба), која су од значаја за предметни пропис.

У вези са достављеним пратећим материјалом, Секретаријат истиче да је имао прилике да у непосредној сарадњи достави сугестије, у складу са којима је предлагач унапредио Извештај о спроведеној анализи ефеката у делу који се односи на: анализу постојећег стања и правилно дефинисање промене која се предлаже, прецизирање показатеља учинка за остваривање циљева који се желе постићи доношењем закона, као и анализу економских и управљачких ефеката.

Међутим, сугеришемо да је предлагач пропустио да детаљније образложи на који начин ће Регулатор (у смислу члана 29. Нацрта закона) конкретно утврђивати (доћи до сазнања) да ли је поштарина за поштанске услуге одређена тако да представља правичну цену у смислу закона којим се уређује заштита конкуренције.

На основу чл. 47, 48. и 49. Уредбе Републички секретаријат за јавне политике је мишљења да Нацрт закона **садржи делимичну анализу ефеката прописа.**

Подсећамо предлагача да је Одлуком о управљању и начину употребе Портала „е-Консултације” („Службени гласник РС”, број 75/24), прописано да сви надлежни органи државне управе имају обавезу да, у складу са прописима којима се уређује плански систем и систем државне управе у Републици Србији, благовремено и у потпуности на Порталу „е-Консултације” објављују све релевантне информације о консултацијама и јавним расправама које спроводе у оквиру своје надлежности.

Овим путем уједно подсећамо и да је чланом 14. став 1. тачка 1) Закона о регистру административних поступака („Службени гласник РС” број 44/21) прописано да је орган у обавези да податке у вези са новим, односно изменама постојећих поступака упише у Регистар административних поступака најкасније до дана ступања на снагу прописа којим се поступак уређује.

